

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010819
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010819.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti odsúdenému E. M., nar. XX. X. XXXX v U., trvale bytom U., M. X/X, t.č. vo výkone trestu odňatia v Ústave na výkon trestu odňatia slobody E. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. októbra 2018, prejednal sťažnosť odsúdeného E. M. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2Nt/27/2017 zo dňa 14. marca 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a okresnému súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. marca 2018, sp. zn. 2Nt/27/2017 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd zamietol návrh odsúdeného E. M. zo dňa 20. 11. 2017, doplnený zo dňa 1. 1. 2018, o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/74/2014, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch sťažnosti obhajoba namietala pre nesprávnosť výroku podľa § 189 písm. a) Tr. por. a porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, nakoľko toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia podľa § 189 písm. a) Tr. por. Obhajoba poukázala na to, že súd rozhodnutie odôvodnil tým, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Odsúdený návrhom požiadal súd o povolenie obnovy konania s odôvodnením, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (v inej trestnej veci) zistil, že vie identifikovať dvoch svedkov, ktorých výsluchy by samé osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na vykonanie týchto dôkazov by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Vo veci neexistujú žiadne právne skutočnosti vylučujúce obnovu konania, nakoľko trestnosť činu nezanikla, na trest sa nevzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky a odsúdený nezomrel, ani nebol vyhlásený za mŕtveho. Tiež neexistujú dôvody na odmietnutie povolenia obnovy konania, nakoľko návrh nebol podaný neoprávnenou osobou, ani nesmeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná. Podstatou návrhu na povolenie obnovy konania je zistenie odsúdeného po jeho prepustení z výkonu trestu v inej trestnej veci, že vo vzťahu ku skutku, ktorého sa mal dopustiť voči poškodenej, svojej družke A. C., jeho matka U. M. disponuje informáciami, ktoré môžu preukázať, že nedošlo k zločinu vydierania podľa § 189 Tr. zák. odsúdeným. Svedok E. C. vie o tom, že odsúdený nezavinil poškodenie zdravia poškodenej A. C. v takej intenzite, ako mu bolo kladené za vinu, a teda nedošlo k pokračovaciemu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 Tr. zák., čiže skutok, za ktorý mu bol uložený trest, sa nestal napriek tomu, že sa ku nemu odsúdený v konaní pred súdom priznal. Túto disproporciu odsúdený vysvetľuje tým, že nevnímal dostatočne zrozumiteľne a na dostatočnej kvalitatívnej úrovni priebeh konania pred súdom, nakoľko bol pod silným vplyvom stresu

z dôvodu, že sa rozhodovalo o jeho treste, že na priebeh konania nebol dostatočne koncentrovaný a neuvedomil si dostatočne závažnosť a dosah vyhlásenia, že je vinný podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak medzi skutočnosťami vylučujúce obnovu konania nepatrí vyhlásenie obvineného, že je vinný (napr. v konaní o schválenie dohody o uznaní viny a prijatí trestu, alebo nepodanie odporu proti trestnému rozkazu) celkom iste medzi dôvody vylučujúce obnovu konania nepatrí skutková okolnosť, že neuvádzal dôvody na obnovu konanie pri verejnom zasadnutí dňa 7. 9. 2016 (rozhodovanie o premene podmienčne uloženého trestu) a ani skutočnosť, že kým išiel do výkonu trestu, býval s matkou U. M., svedkyňou, ktorú navrhuje vypočuť v konaní o povolení obnovy konania a tiež v konaní po povolení obnovy konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd vyhovel návrhu odsúdeného a povolil obnovu konania.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Svoje závery v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd odôvodnil nasledovne:

„Po prevezenom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd nezistil podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku. Treba predovšetkým uviesť že odsúdený E. M. sa k spáchaniu trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 74/2014 v plnom rozsahu priznal, neuvádzal žiadne také skutočnosti, ktoré aktuálne uvádzal v návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 20. 11. 2017, ktorý doplnil dňa 01. 01. 2018. Taktiež treba poukázať aj na tú skutočnosť že v priebehu dokazovania, pri výsluchu na verejnom zasadnutí 07. 09. 2016, keď si už bol vedomý vzhľadom na svoju predchádzajúcu trestnú minulosť, že mu hrozí premena podmienčného trestu na trest nepodmienečný toto neuviedol. Pri výsluchu na verejnom zasadnutí 07. 09. 2016 na svoju obranu neuvádzal nič, uviedol len že „ja to všetko ľutujem, ale už je neskoro“, napriek tomu že pri výsluchu na verejnom zasadnutí o návrhu na povolenie obnovy konania dňa 14. 03. 2018 uviedol že o skutočnostiach ktoré mohli uviesť dvaja navrhovaní svedkovia v tej dobe už mal vedomosť od 23. 05. 2016 a jeho obrana, vzhľadom na jeho trestnú minulosť, že v tom nevedel behať a nemal obhajcu je z pohľadu súdu naivná a súd jej neuveril. Pokiaľ sa týka návrhu na vypracovanie znaleckého posudku v súvislosti s vyštípením zubov poškodenej, treba poukázať na tú skutočnosť že v pôvodnom konaní v súvislosti s touto skutočnosťou bol vypracovaný znalecký posudok, prvostupňový súd pri rozhodovaní o vine alebo nevine odsúdeného E. M. z tohto znaleckého posudku vychádzal. Berúc do úvahy konštatované skutočnosti a tiež berúc do úvahy ustálenú súdnu prax podľa ktorej existencia nového dôkazu, v tomto prípade návrhu na vypočutie dvoch svedkov a vypracovanie znaleckého posudku, sama o sebe neodôvodňuje povolenie obnovy konania v situácii že by tieto skutočnosti a dôkazy neodôvodnili iné rozhodnutie o vine, čo podľa názoru súdu je aj prípad tohto návrhu na povolenie obnovy konania.“

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

S poukazom na citované ustanovenie, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obnova konania (§ 393 a nasl. Tr. por.) je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní nežnáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych

noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či ide o skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým by mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov, je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní neznáme, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázkou, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdenej skutočnosti alebo novonavrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania, alebo na osobu páchatela, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmavať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997).

S poukazom na obsah vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa pri prejednávaní návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania dôsledne neriadil uvedenou zákonnou úpravou a s ňou súvisiacou ustálenou súdnou praxou. Podľa názoru krajského súdu odôvodnenie napadnutého uznesenia nedáva riadnu odpoveď na to, či odsúdeným navrhované dôkazy (každý jednotlivito) boli v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. súdu v pôvodnom konaní známe alebo neznáme. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani záver okresného súdu, aké konkrétne skutočnosti, rozhodné z hľadiska posúdenia existencie dôvodov na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., by malo odsúdeným navrhované vykonanie dokazovania v tomto konaní priniesť. Takýto záver okresný súd podľa názoru krajského súdu ani objektívne nemohol vyvodiť, keďže v tomto konaní okresný súd vôbec nevykonal odsúdeným navrhnuté dôkazy, a teda nemohol v intenciách ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. pristúpiť k posudzovaniu možného vplyvu obsahu týchto dôkazov na otázky viny a trestu v pôvodnom konaní. S poukazom na uvedené okolnosti prípadu a vyššie uvedenú ustálenú súdnu prax sa krajský súd stotožnil s názorom obhajoby v dôvodoch sťažnosti, podľa ktorého názoru okolnosťami, ktorými okresný súd v odôvodnení uznesenia odôvodnil svoje rozhodnutie, nemôžu byť s ustanovením § 394 ods. 1 Tr. por. súladným zákonným dôvodom pre nevyhovenie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vrátení veci bude úlohou súdu ustáliť, či a ktoré z odsúdeným navrhovaných dôkazov neboli súdu známe v pôvodnom konaní a tieto vykonať. Až po ich vykonaní bude vytvorený základný predpoklad pre posúdenie, či obsah týchto vykonaných dôkazov zakladá dôvod pre povolenie obnovy konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.